SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

6. oktober 2026
J.nr. 2026 - 5579

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 282 af 21. august 2026 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Brixtofte (V).

Jakob Engel-Schmidt
/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvilken betydning det har for virksomhedernes berettigede forventninger og mulighed for at indrette sig, at biludlejningsbranchen gennem en længere årrække har behandlet forsikringsydelserne som momsfrie, at Skattestyrelsen ved tidligere kontrol af virksomheder i branchen har administreret efter en momsfri praksis, og at Landsskatteretten ved kendelse af 13. februar 2001 (j.nr. 2-6-1665-0085) i en konkret sag om biludlejning fandt, at forsikringerne var uafhængige og selvstændige ydelser i forhold til udlejningsydelsen, og at den del af vederlaget, der vedrørte forsikringsydelserne, derfor var momsfritaget?

Svar

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet bidrag fra Skattestyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

"Borgere og virksomheder kan som udgangspunkt støtte ret på gældende administrativ praksis, medmindre denne praksis klart ikke er i overensstemmelse med højere rangerende retskilder. Den administrative praksis indarbejdes løbende i den generelle beskrivelse af praksis, der fremgår af Skatteforvaltningens juridiske vejledninger, styresignaler mv.

Administrativ praksis dannes på baggrund af en række enkeltafgørelser, hvoraf der kan udledes den regel, som enkeltafgørelserne anses for udslag af. Afgørelserne træffes af Skatteforvaltningen, Skatterådet, Skatteankestyrelsen, skatteankenævnene, vurderings- og motorankenævnene og Landsskatteretten.

En branches egen opfattelse af, hvad retstilstanden er samt myndighedernes eventuelle passivitet heroverfor, kan ikke danne en administrativ praksis.

Skattestyrelsen står altid til rådighed for dialog og vejledning om forståelse af praksis, både i forhold til enkeltbrancher og brancheorganisationer. Hvis en borger eller virksomhed er i tvivl om retstilstanden på et område, er det også muligt at anmode om et bindende svar.

Det følger af gældende praksis, at der ved sammensatte ydelser skal foretages en konkret vurdering af, om der momsmæssigt foreligger to selvstændige hovedydelser, eller om ydelserne er så nært forbundne, at de momsmæssigt skal anses for en samlet ydelse. Vurderingen skal foretages på baggrund af de konkrete forhold.

Ved afgørelsen af, om en ydelse skal anses for en biydelse eller en uafhængig hovedydelse, skal der lægges vægt på, om ydelsen for den gennemsnitlige forbruger udgør et mål i sig selv eller et middel til at udnytte leverandørens hovedydelse. Hvis vederlaget for en ydelse udgør en væsentlig del af det samlede vederlag for to forbundne ydelser, kan ydelsen som udgangspunkt ikke anses for en biydelse. Det har ikke afgørende betydning, om der kun faktureres en enkelt pris.

Derimod vil der som alt overvejende udgangspunkt være tale om to hovedydelser, hvis leverandøren tilbyder to ydelser, hvoraf den ene kan fravælges, jf. bl.a. SKM2010.405VLR og SKM2024.246.BR. Dommene vedrører rengøringsydelser, der kunne fravælges i forbindelse med sommerhusudlejning. Domstolene kom i begge sager frem til, at rengøringsydelsen måtte anses for at være et mål i sig selv og ikke blot et middel til at udnytte udlejningsydelsen bedst muligt. Der var således tale om to separate hovedydelser.

Landsskatterettens kendelse af 13. februar 2001 (j.nr. 2-6-1665-0085) vedrører en konkret sag om biludlejning, hvor forsikringsdelen ikke var valgfri for kunden. Afgørelsen er ikke offentliggjort af Landsskatteretten. Ved vurderingen af, om der var tale om to ydelser eller en sammensat ydelse, lagde Landsskatteretten bl.a. vægt på, at alternativet til leje af en bil var et køb af en bil, hvor bilisten skulle tegne særskilt forsikring. Landsskatteretten lagde også vægt på, at det fakturerede beløb for forsikringsdelen, udgjorde en væsentlig del af den samlede betaling. Derimod inddrog Landsskatteretten ikke det efter Skattestyrelsens opfattelse væsentlige forhold, at forsikringen ikke kunne fravælges af kunden. På den baggrund kom Landsskatteretten frem til, at der var tale om to selvstændige ydelser; en momspligtig udlejningsydelse og en momsfritaget forsikringsydelse.

Landsskatteretten traf kort tid efter den 27. april 2001 afgørelse i en sag om langtidsudlejning af biler, hvor forsikringsdelen var valgfri for kunden, idet kunden kunne vælge at tegne forsikring ved eget forsikringsselskab. Denne afgørelse er offentliggjort som SKM2001.236.LSR. Landsskatteretten offentliggør afgørelser, som har principiel eller almen interesse.

I SKM2001.236.LSR lagde Landsskatteretten imidlertid vægt på nogle andre elementer end i den ikke-offentliggjorte sag. Landsskatteretten lagde vægt på, at tegning af forsikring udgjorde et mål i sig selv, nemlig at begrænse udgifterne i tilfælde af skader, at tegning af forsikringer lå uden for udlejerens traditionelle opgaver i forbindelse med langtidsudlejning, og at langt størstedelen af kunderne valgte at tegne forsikring ved eget forsikringsselskab. På den baggrund kom Landsskatteretten frem til, at der også i denne sag var tale om to selvstændige ydelser; en momspligtig udlejningsydelse og en momsfritaget forsikringsydelse.

Landsskatteretten lagde således vægt på kriterier, som ikke blev inddraget i den ikke-offentliggjorte afgørelse, herunder at langt størstedelen af kunderne valgte at tegne forsikring ved eget forsikringsselskab, og dermed også om forsikringsdelen var valgfri for kunden. Skattestyrelsen vurderer derfor, at de to afgørelser ikke er forenelige og har administreret efter kriterierne i den offentliggjorte afgørelse. Skattestyrelsen har ikke haft en praksis om, at forsikringsdelen altid var momsfri. Endelig skal det bemærkes, at en enkeltstående ikke-offentliggjort afgørelse generelt ikke i sig selv danner en praksis.

Momsområdet er EU-reguleret, og Skatteforvaltningen er derfor også forpligtet til at fortolke EU-konformt. Efter Landsskatterettens to afgørelser i 2001 har EU-Domstolen afsagt flere domme om, hvornår der er tale to selvstændige ydelser.

EU-Domstolen har i dommen af 17. januar 2013 i sag C-224/11, BGZ Leasing sp. z o.o., der omhandlede leasing med valgfri forsikring, udtalt, at det var udgangspunktet, at en ydelse i form af forsikring af en leaset vare og en ydelse i form af selve leasingen i princippet skulle anses for særskilte og uafhængige ydelser i momsmæssig henseende. En konkret vurdering kunne dog medføre, at forsikringen og selve leasingen skulle anses for så nært indbyrdes forbundne, at de i det konkrete tilfælde alligevel alene udgjorde en enkelt transaktion momsmæssigt. Skattestyrelsen vurderede, at dommen ikke ændrede ved den praksis, der fulgte af kendelsen i SKM2001.236.LSR.

I en række sager om udlejning af fast ejendom og rengøringsydelser har EU-Domstolen lagt vægt på, om lejer frit kunne vælge at aftage rengøringsydelserne, eller om de var obligatoriske.

Sagen C-117/11, Purple Parking Lt.d., handlede om gratis transport mellem parkeringspladser og en lufthavn. EU-Domstolen fandt i kendelse af 19. januar 2012 under hensyn til, hvordan kunderne opfattede det leverede, at transporten ikke var en selvstændig ydelse i forhold til parkeringsydelsen.

Sag C-44/11, Deutsche Bank AG, er en af de ledende domme fra EU-Domstolen om sammensatte ydelser. I dommen af 19. juli 2012 fandt EU-Domstolen, at bankens porteføljeforvaltningsydelse bestod af en kombination af dels en ydelse bestående af analyse og overvågning af investorkundens formue, dels en ydelse bestående i selve købet og salget af værdipapirerne. Efter Domstolens opfattelse søgte den gennemsnitlige inve-storkunde i forbindelse med porteføljeforvaltning netop kombinationen af disse to elementer. Elementerne var derfor nært forbundne og en sammensat ydelse.

Skatterådet har ligeledes haft lejlighed til at tage stilling til, om leasing og forsikringer var to selvstændige ydelser eller en sammensat ydelse. I SKM2013.766.SR kunne leasingtager fravælge leasinggivers forsikring, men det krævede en særlig accept. Skatterådet fandt, at leasinggiver ikke leverede forsikringsydelser omfattet af fritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 10. I stedet fandt Skatterådet, at leasinggivers viderefakturering til leasingtagerne af de afholdte udgifter til køb af forsikringsydelser i leasinggivers eget navn skulle anses som biomkostninger til leasingydelsen og dermed indgik i momsgrundlaget for leasingydelsen. Der var således moms på forsikringsydelsen.

På den baggrund er det Skattestyrelsens opfattelse, at udgangspunktet er, at en ydelse i form af forsikring af en leaset vare og en ydelse i form af selve leasingen i princippet skal anses for særskilte og uafhængige ydelser i momsmæssig henseende. En konkret vurdering kan dog medføre, at forsikringen og selve leasingen skal anses for så nært indbyrdes forbundne, at de i det konkrete tilfælde alligevel alene udgør en enkelt transaktion momsmæssigt.

Skattestyrelsen har i det afsnit, som blev indsat i Den juridiske vejledning i juli 2024, oplistet følgende elementer, som i det konkrete tilfælde taler for, at udgangspunktet om to ydelser skal følges:

- At leasingtager alene er pålagt at lade de leasede varer forsikre på tilfredsstillende vis, men er frit stillet med hensyn til valg af forsikringsgiver.
- At leasinggiverne på det pågældende marked normalt ikke udlejer de pågældende varer i forsikret stand eller med tilbud til leasingtagerne, om at de kan forsikre det leasede gennem leasinggiver.

Følgende elementer taler derimod for, at forsikringen og selve leasingen skal anses for så nært indbyrdes forbundne, at de i det konkrete tilfælde alligevel alene udgør en enkelt transaktion momsmæssigt:

- At leasingtager ikke kan fravælge leasinggivers forsikring.
- At leasingtager kan fravælge leasinggivers forsikring, men at det kræver en særlig accept.
- At det er normalt forekommende, at leasinggivere udlejer de pågældende varer i forsikret stand.
- At leasingtagerne vælger den pågældende leasinggiver fordi, at netop den leasinggiver udlejer de pågældende varer i forsikret stand."

Supplerende er det bl.a. anført, at hvis leasingtager kan fravælge leasinggivers forsikring, kan det ligeledes indgå som et element i en samlet vurdering, at størstedelen ikke fravælger forsikringen. Det er endvidere anført, at forsikringsandelens størrelse af den samlede leasingydelse godt kan medføre, at forsikringsandelen ikke kan anses for en biydelse. En ydelse vil dog udgøre en biydelse, selvom vederlaget for (del)ydelsen udgør en væsentlig del af det samlede vederlag for de to ydelser, hvis størrelsen af omkostningen til delydelsen ikke påvirker, hvordan kunden opfatter ydelsen, og kunden betragter delydelsen som et middel til at udnytte den anden ydelse.

Oplistningen af elementer bygger på EU-Domstolens dom i sag C-44/11, Deutsche Bank AG, og kendelse i sag C-117/11, Purple Parking Lt.d, og Airparks Services Ltd., SKM2001.236.LSR og SKM2013.766.SR."